

„Pane celníku, můžu si odvézt zlato do Karibiku?“
ptá se muž po telefonu.

„Jistě, ale jen v přiměřeném množství.“

„Je devadesát kilo přiměřené množství?“

„Tak to bohužel ne, to už je moc,“ odpoví celník.

Muž se otočí na manželku a povídá: „Tak vidíš, zlato,
musíš zůstat doma.“

Baví se dva Američané: „Vy bydlíte v New Yorku?“

„Ano.“

„A jak daleko to máte do práce?“

„Tak půl hodiny.“

„Autem, nebo metrem?“

„Výtahem.“

Z LÉČEBNY DOKTORA CHOCHOLOUŠKA

Jeden blázen si nemůže vzpomenout na to, co chce říct. Po chvilce uvažování povídá: „Mám to na jazyku.“

Druhý blázen vykřikne: „Tak ten jazyk vyplázní a já ti to řeknu!“

Blázen jí lentilky a jedna mu spadne na zem. Poručí jí: „Pojď zpátky!“ Ale lentilka nejde.

Blázen se naštve a rozsype na zem všechny lentilky a zavelí: „Tak a přiveďte ji!“

Na psychiatrii:

„Pane doktore, včera jsem viděl psa, jak jde po ulici s deštníkem!“

„A přelo?“

„Ano. Lilo jako z konve!“

„No, tak čemu se divíte?!“

Dva blázni řeší, že mají stejné koně. „Musíme si je nějak označit, ať si je poznáme.“ Druhý den, když se zase potkají, mají oba koně zapletené hřívy. „Musíme to vymyslet jinak.“

Když se potkají příští den, oba koně mají spletené ocasy. „Je na čase to začít řešit,“ poznamená jeden z bláznů. „Ale jak?“ krčí rameny ten druhý.

„Jednoho prodáme,“ odpoví první.

„Ale kterého?“ zeptá se druhý. „Toho černého, nebo bílého?“

Španělský král je na návštěvě u britského dvora.

Královna Alžběta II. jej vzala na projížďku Londýnem v kočáře taženém spřežením deseti nádherných bílých koní. Když se vrací do areálu paláce, kůň v poslední řadě ze sebe vydá nejhlasitější prd, jaký se kdy donesl ke španělskému i britskému uchu. Královna se začervená, nakloní se ke svému hostu a povídá: „Převelice se omlouvám!“

A španělský panovník odpoví: „A já myslel, že to byl kůň!“

Dva blázni jedou na dvoukole a jeden říká: „Fuj, to
jsem se ale našlapal.“

A ten druhý: „Fuj to sem se ale nabrzdil.“

Psychiatr vyšetřuje pacienta a klade mu různé
záludné otázky:

„Co by se stalo, kdybych vám uřízl jedno ucho?“

„Neslyšel bych.“

„A co by se stalo, kdybych vám uřízl druhé ucho?“

„Neviděl bych.“

„Jakpak to?“ podiví se psychiatr.

„Spadly by mi brejle.“

A ZASE TEN PEPÍČEK